

dosarul nr. 3ra-1017/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (D. Tricolici)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tiaxim Grup”, reprezentată de avocatul Jigău Radu,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tiaxim Grup” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tiaxim Grup” și a fost menținută hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă

La 16 iulie 2018 SRL „Tiaxim Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 21 martie 2017 a depus, în temeiul Legii privind protecția mărcilor, la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, o cerere de înregistrare a mărcii tridimensionale „Borcan”, nr. de depozit 040342 pentru produsele din clasa 21 și 29, conform clasificării de la Nisa și anume: 21 - sticlărie; 29-carne, pește păsări și vânat, extracte din carne; fructe și legume conservate, congelate uscate și fierte; jeleurii, dulcețuri, compoturi, ouă, lapte și produse lactate; uleiuri și grăsimi comestibile. La 23 octombrie 2017, prin aviz provizoriu de respingere a înregistrării mărcii cu depozit nr. 040342, Departamentul mărci, modele și desene industriale al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a constatat că desemnarea solicitată, în temeiul art. 7 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la protecția mărcilor, nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 21 și 29, deoarece este constituită exclusiv dintr-un semn lipsit de caracter distinctiv pentru produsele solicitate din aceste clase.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Departamentului mărci modele și desene industriale cererea sa privind înregistrarea mărcii tridimensionale „Borcan” a fost

respinsă, fiind invocate aceleași motive ca și în avizul provizoriu, decizie ce a fost contestată prin contestația nr. 1080 din 22 februarie 2018. Prin hotărârea din 29 aprilie 2018 Comisia de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova a respins contestația și a menținut decizia din 15 februarie 2018.

A considerat reclamanta că sunt neîntemeiate argumentele invocate în hotărârea Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, deoarece potrivit noțiunii oferite de art. 2 din Legea cu privire la protecția mărfurilor, marca este semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizici și juridice, iar potrivit art. 5 lit. a) din Legea menționată, pot constitui orice semn susceptibil de reprezentare grafică-cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, culori, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, holograme, semne de poziționare; precum și orice combinații de astfel de semn, cu condiția că aceste semne să poată servi la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

A menționat reclamantul că art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la protecția mărcilor stabilește că dispozițiile alin. (1) lit. b)-d) din art. 7 nu se aplică dacă solicitantul prezintă suficiente dovezi că până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobândit un caracter distinctiv în raport cu produsele și/sau serviciile revendicate.

A susținut că marca tridimensională „Borcan” solicitată spre înregistrare în forma specifică a acesteia, a dobândit un caracter distinctiv datorită promovării intense, deoarece marca, parte integrantă a oricărei strategii comerciale, este un semn distinctiv care permite unui fabricant sau unui comerciant, în raporturile sale cu clientela, să-și identifice produsele sau serviciile în raport cu cele ale concurenților săi. Creșterea rolului publicității în activitatea de marketing, în scopul atragerii, păstrării clientelei, a determinat ca noțiunea de distinctivitate, condiție esențială a registrabilității mărcii, să fie nuanțată.

Astfel, a afirmat că din probele depuse la dosar, declarațiile vamale, volumul de vânzări, contracte de publicitate anterioare datei de depozit a mărcii în litigiu, precum și explozia vânzărilor produsului, urmare a publicității agresive efectuate, s-a dovedit că marca, având o formă specifică, a dobândit distinctivitate.

A solicitat reclamanta anularea hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova din 19 aprilie 2018, anularea deciziei Departamentului mărci, modele și desene industriale al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 15 februarie 2018 și obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să înregistreze marca tridimensională „Borcan” conform cererii depuse.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost respinsă.

SRL „Tiaxim Grup” a declarat apel împotriva hotărârii din 10 decembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Tiaxim Grup” și a fost menținută hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Instanța de apel a constatat că marca solicitată spre înregistrare nu deține anumite caracteristici deosebite, element distinct esențial, particularități (cum ar fi elemente de design), ce ar face marca originală, ar atrage atenția consumatorului și ar conferi caracter distinctiv desemnării solicitate comparativ cu alte obiecte - borcane (și nicidecum alte obiecte cum ar fi : pahar, containere, etc).

Or, prima percepție pe care marca o creează este mai mult un borcan obișnuit din sticlă, utilizat în calitate de ambalaj, ce nu permite consumatorului , în lipsa unor probe contrare ce ar viza opinia consumatorului asupra acestui aspect, ca după forma vizată să distingă produsele, astfel încât aceasta nu este distinctivă în raport cu produsele revendicate, deoarece nu are capacitatea de a deosebi produsele solicitate (sticlărie-alte borcane similare sau produse din clasa 29 ambalate în aceste borcane) capabile de a le deosebi după forma borcanului, după semnul tridimensional și nu după conținutul acestuia de alte produse.

În concluzie, marca solicitată nu îndeplinește funcția principală specificată de lege de a deosebi produsele unui producător de cele ale altui producător.

La 17 iunie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Tiaxim Grup”, reprezentată de avocatul Jigău Radu, a depus recurs împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor expuse în hotărâri vin în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Din probele acumulate la dosar s-a dovedit că marca, având o formă specifică, a dobândit distinctivitate.

Examinând admisibilitatea recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în

contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tiaxim Grup”, reprezentată de avocatul Jigău Radu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tiaxim Grup”, reprezentată de avocatul Jigău Radu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tiaxim Grup”, reprezentată de avocatul Jigău Radu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru